[25th January 1961

The amendment of Sri Mohamed Raza Khan was, by leave, withdrawn.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I also withdraw my amendment.

The amendment of Sri T. P. Srinivasavaradan was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN : The question is—

That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 19th January 1961.'

The motion was put and carried unanimously.

IV. DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1960–61.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, after a very brilliant speech by the Leader of the House, convincing in some parts and not completely convincing in others, I am at a disadvantage to speak on the supplementary statement of expenditure. But, however, I would like to draw the attention of the House to some of the items of expenditure in the supplementary statement. Sir, I do admit or rather agree with the Finance Minister that because of the tempo of expenditure on the Second Plan, particularly when we are reaching the final year of the plan, it is likely that supplementary statements of this type may come in. But it cannot be a general affair always. Already, as per the statement of the Finance Minister, we had one supplementary statement of expenditure in August. We are now having a second, and it is likely that we may have a third one by the time the budget for 1961–62 is presented. There are certain items of expenditure for which there can be a valid justification that they were not anticipated at the time of finalising the main budget. There is also the possibility of some of these items being anticipated at the time of presenting the main budget itself. It is quite possible for the heads of departments to think, ' We are going to have two or three supplementary statements; even if we do not include an item of expenditure in the main budget, there is the passibility of including it in the first, second or third suplementary statement '. Therefore, the statement of the Hon. the Finance Minister is in a general way.

Now taking some of the items in the supplementary statement, the Leader of the House mentioned that things were taking shape in the matter of erecting a steel plant in the State of Madras. The visit of the Finance Minister and the Chief Minister to the various plants in the North and also the steps which are being taken in this behalf augur well. I am in entire agreement with the Leader of the House that it is not an easy thing to rush. It is a question of marketing. The price factor and other factors are there. The very fact that the Government have taken all necessary steps to have a steel plant in this State is really welcome. From what I have seen from the statement of the Minister for Finance in

25th January 1961] [Sri Mohamed Raza Khan]

the Press, I think that what is sought to be done is to send 1,000 tons or even 2,000 tons of lignite and also about 1,000 or 2,000 tons of Salem iron ore abroad for test. The Government have appointed a young I.A.S. Officer in this behalf. There is a provision of nearly Rs. 10½ lakhs for the purchase of machinery. I do not know why this machinery is wanted, as, at present, we want to send these two items outside for a proper laboratory test.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Which item is the hon. Member referring to?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : On page 29 of the supplementary statement, it is stated that for the purchase of machinery and equipment a sum of Rs. 10·5 lakhs is provided. I know that the present officer is doing his best with all the drive and initiative. At the same time I would like to know whether he has got the assistance of a technical officer who will be in a position to assist him. Possibly the Government think that after a preliminary survey they can have a technical officer. Again at page 15, there is reference to the opening of a new school by the Government of Madras in the Kodambakkam area which has been very recently added to the City of Madras. I could understand the policy of the Government in opening new schools in congested areas like this, if there are no schools there, and solve the difficulties of parents in sending their children to far off places. But there is a private school there. I want to know whether the Government could not have taken over this and run it themselves as they did in the case of the Salem Municipal College or whether it is their policy to have a new school in addition to that. If it be the former, what was their difficulty in taking over the existing school from the private management? 4-30 p.m.

At page 23, there is an item of expenditure relating to the Malaria Eradication Programme. The Health Minister was kind enough to speak about this work. While the Government are able to do much work in the districts in preventing epidemics like small-pox and controlling diseases like malaria, in the City of Madras, the entire thing is left to the Corporation. I do not like to enter into any controversy on this score. But I must point out that though malaria is not prevalent in Madras, yet the mosquito nuisance is very great in particular areas. Doctors are well aware that in the City there are areas which are notorious for promoting fevers like Kala azar. This is due to mosquitoes. I am referring to all this in order to point out the need for Government to do something either by themselves or through the Corporation for eradicating all these diseases.

(Deputy Chairman in the Chair.)

There is a reference at page 29 to the proposed steel plant and I have already dealt with it in the earlier part of my speech.

Now I shall come to roads. After the serious damage caused to the roads in the City of Madras, the Government became a little bit alive to the problem. They have given 30 lakhs of rupees to

[Sri Mohamed Raza Khan] [25th January 1961

the Corporation—15 lakhs by way of subsidy and 15 lakhs by way of loan—for carrying out road works in the City. A question arises here. Should not the Government have a definite policy in this matter of maintenance of City roads? We find a good deal of deterioration in the condition of the City roads. If the Corporation is questioned it comes forward with a certain point of view and if I refer to it I should not be taken for pleading on its behalf. It says that the heavy vehicular traffic in City roads renders it impossible to maintain the roads from the existing resources of the Corporation. You must be aware, Mr. Deputy Chairman, of the news of the landing of certain heavy equipment at the Madras Harbour for being transported to Neiveli by road. A boiler weighing 100 tons, besides other equipment, has to be carried by road. So, there is always the likelihood of the City roads getting damaged quickly, and maintenance has become very difficult. The Corporation is making persistent representations to the Finance Minister and the Government that it should get a greater share from the proceeds of the Madras Motor Vehicles Tax. Let not Members from the mufassal misunderstand this request. The Corporation feels that it should get something more than what it gets now. The Hon. Minister for Finance said that the repairs done to certain roads with the 30 lakhs of rupees given by the Government might last for twelve years. That is not correct policy. I do not agree with him. There is no point in giving temporary relief. There should be a permanent arrangement whereby the Government should pay the Corporation something more for maintenance of roads. I heard a suggestion in this connection and how far it is true I do not know. I think it has been suggested that the Government might take over all trunk roads to the extent they lie within the City like the Poonamallee High Road and Mount Road, and that the Government, owing to some difficulty, could not proceed with the suggestion. A man owning a car or travelling in a taxi expects certain standards. There were a good number of breakages in the case of small cars during the recent damage to the roads. When people pay taxes, they expect better roads. The Madras State was once very famous for its roads. The story is quite different now. Whether it is Government or the Corporation that is responsible, I hope something will be done to improve the condition of roads.

It has been invariably our sad experience that once a road is re-formed, digging starts once again either for laying some water-pipe line or for drainage work or for something else. I feel that in carrying out repair or other works which involve road work also, there should be some sort of co-ordination between the respective agencies at the Governmental level. I hope this suggestion of mine will be considered by the Government.

At page 55, reference is made to a proposal of the Government to construct a building at Delhi called ‘Madras House’ for the use of officials and Ministers visiting Delhi on State business. The

25th January 1961] [Sri Mohamed Raza Khan]

proposal is nice, but the question is whether we should incur such a huge expenditure. We know that the Hon. Finance Minister thinks a hundred times before giving sanction to building works and we have also been paying him tributes on this account. He must consider whether it is worthwhile spending five lakhs of rupees on a building. The reason given is that our officials do not have proper place to stay at Delhi during their visits. As far as we know, high officials from Madras visit Delhi hardly once a month or once in three months and it is not a big job for them to find accommodation either in the Constitution House or in Western Court or in some other place. Of course, our Ministers go to Delhi, but not very often. Forty per cent of their visits relate to Congress party work with which we are not concerned. I am not saying it is wrong. What I am attempting to say is for attending meetings of the National Development Council or the Planning Commission or other official bodies, they hardly stay for a day or two at Delhi and return immediately the meetings are over. So, they must consider whether such a huge expenditure is warranted. This is only capital expenditure. What about the recurring expenditure every year for maintenance, etc.? I hope the Hon. Minister will satisfy us with his explanation.

There is reference at page 57 to the College of Integrated Medicine, now called the Kilpauk Medical College. There were some letters appearing in newspapers addressed to their editors about the name of the college. It is said that it does not sound well. Sir, there should be some significance in the name, in any name, for that matter. You have the Stanley Medical College and the Madras Medical College. The names signify something. 4–40
Here, the mere name of the locality will not carry any significance. p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is some significance also. (Laughter.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I know that but let me not explain that. Yesterday, the hon. Lady Member spoke about this College, at length. I would like to know what the policy of the 4–40
Government is in respect of this matter. Is it their policy to have p.m.
the new college always there? What happens to the college of integrated medicine? There was, I think, a committee appointed to go into the syllabus and other things and to make recommendations. I understand that they have also submitted a report. In case you so decide—I am sure the Government will decide to have a first-class college of integrated medicine, call it indigenous medicine or whatever you like—where will the Government locate that institution? I am told that there is a feeling that this particular place should be reserved for that college and the Government could find another place for the other college. This is all I wanted to bring to the notice of the Government in respect of this matter.

Sir, on page 61 of the memorandum in regard to the Grants for further expenditure and detailed supplementary estimates thereof for 1960–61 there is a very important item which might be very

pleasing to the many who have the good fortune or otherwise of using the State Transport. It is stated : 'The programme for 1960–61 is to purchase 100 Leyland vehicles and 23 Benz vehicles for the Madras Branch. The cost of the vehicles comes to Rs. 64,72,387·08 nP.' From a reading of the statement it looks very good that the Government of Madras are going to put up about 123 new buses on the roads in the City of Madras. But we do not know how many old buses have been withdrawn from service. If the Government withdraw 125 or 150 old buses because they have been serving for the past 5 or 6 years and they have no book value and they are substituting them with these 123 buses people won't be happy. Even if the old buses have no book value and still they continue to be on the road and these new buses are added then they will be happy. But I fear in fact there won't be any addition to the actual fleet strength of buses in the city particularly when you take into consideration the fact that always about 25 per cent of the fleet strength of the buses will not be on the road for some reason or other—for major repair or minor breakdown. Now it is the firm policy of the Government to have natinonalised service in the city. By nationalisation I do admit there has been considerable improvement and opening of new routes. But during the past two or three months some complaint or other has been appearing in the columns of the newspapers particularly about the difficulty during the peak hours and the evenings. If you happen to pass along the Mount Road or Central Station you will see long queues standing. Sometimes it is possible they do not get a place in the bus for even 45 minutes or more and even if they get into a bus after waiting for such a long time it is standing and not sitting accommodation that they get. This has become a routine and we seem not to bother about it. Having regard to the volume of traffic which is increasing everyday and also the fact that there is no alternative transport available except these Transport buses, the Government should decide that the fleet strength of the City service should be so much and out of which so many will be on the road. A mere statement that the Government are going to purchase 123 vehicles will not solve the problem. However it is a matter for the Finance Minister and the Government to decide it. I leave it at that.

With regard to the item relating to handlooms I do not want to add anything new. Here also I would like there is some finality. It has been in the air for too long that the Government want to do something for these people. I submit it is not only a question of the Government helping these people. The present difficulty is partly due to these people's own mistake. I am not saying anything against the handloom weavers. Let not my hon. Friend Sri Sambandham mistake me. They ought to have been very careful in the matter. I hope at least they would have learnt a lession out of this. Let not people rush to produce things. Let them first see whether there is a market for their produce. These are the few points which I wanted to bring to the notice of the Hon. the Finance Minister. Thank you, Sir.

25th January 1961]

SRI K. T. KOSALRAM: உதவித் தலைவர் அவர்களே, உப மானியக்கோரிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் முக்கியமான ஒரு கோரிக்கை பஞ்சாயத்து கவுன்சிலுக்கு நிர்வாகம் நடத்துவதற்குரிய பணம். பஞ்சாயத்து ராச்சியத்தின் மூலம் ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட யாரும் அதை மறுக்கமுடியாது. அந்த கோரிக்கை அவசிய மானதுதான். இப்போது நடப்பது காங்கிரஸ் அரசாங்கம். சமீபத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் பஞ்சாயத்து ராச்சியங் களின் அமைப்பு வலியுறுத்தப்பட்டது. ஜனநாயகப் பண்பாட் டின்படி ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்தினால், இந்த நாட்டில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணமுடியும் என்ற தீர்மானங்கள் எல்லாம் அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பிற ராச்சியங்களில் இதேமாதிரி சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இதேமாதிரி நிர்வாகம் நடத்தப் படுகிறது. அங்கெல்லாம் உண்மையிலேயே ஜனநாயக நிர்வாக மாக, கிராமத்தில் பஞ்சாயத்து தலைவராக எலெக்டட் பிரசி டெண்ட் வருகிற மாதிரி பஞ்சாயத்துக் கவுன்சிலுக்கும் எலக்டெட் (Elected) பிரசிடெண்ட் வருகிறார். ஜில்லா கவுன்சிலுக்கும் எலக்டட் பிரசிடெண்ட் இருக்கிறார். இங்கு நேர்மாறாக எலக்டட் பிரசிடெண்ட்டுக்கு மேல் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் மாதிரி உள்ளவர்கள், டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியாரைப் போன்ற அத்தனை பேரும் அதில் அங்கத்தினர்கள். அங்கு ஒரு அரசாங்க அதிகாரி சேர்மன். அவருக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கி நடக்கவேண்டியது. இது ஜனநாயகப் பண்புக்கு உகந்ததா என்பதை மாத்திரம் சர்க்கார் இந்த நேரத்தில் சிந்திக்க வேண்டு மென்பதுதான் என்னுடைய சிறிய கோரிக்கை. ஜில்லா கவுன் சிலுக்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளை சேர்மனாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கீழே Non-officials அடங்கி இருக்கவேண்டு மென்பதும், பஞ்சாயத்து ராச்சியத்தில் எல்லாவிதமான உரிமை களையும் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்வதும் கேலிக் கூத்தாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வதைத் தவிர உண்மை யான ஜனநாயகமாக அது இருக்காது. இப்பொழுது பஞ்சா யத்துத் தலைவர்கள் எல்லாம் சென்னைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ளவர்கள் மற்ற இடங்களிலுள்ள மக்கள் எல்லாரிடத்திலும் தொடர்புகொண்டு அங்கங்கே என்னென்ன நடக்கிறது என்பதைக் கேட்டும் பார்த்தும் அறிந்துகொள்ள அது பயன்படும்; பாராட்டவேண்டியது அது. அவர்களோடு பேசும் போது ரெவின்யு அதிகாரிகளுடைய ஆதிக்கம் அதிகமாக இருப் பதை, அவர்கள் உண்மையாக உணர்ந்ததைச் சொன்னார்கள். 2, 3 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ரெவின்யு இலாகா அதிகாரி, "இதனால் உமக்கு அறிவிப்பது என்னவென்றால் இன்ன சேதி, இத்தனை மணிக்கு, இந்த இடத்தில் நீர் ஆஜராகவேண்டியது" என்று நோட்டீஸ் விட்டிருப்பதை என்னிடம் காண்பித்தார்கள். ஒரு

ரெவின்யு அதிகாரி ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கு உத்திரவு போடக்கூடிய நிலைமையில் அதிகாரிகளின் போக்கு இருப்பதையும் அது வருத்தப்படக் கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது என்பதையும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிப்பது அவசியமென்று நினைக்கிறேன். ரெவின்யு அதிகாரிகள், 'தலைவராக இருப்பவர்கள் இவர்கள் யாரோ, எங்கோ இருக்கிறார்கள், நாம் நினைத்தபடி செய்யலாம். நம்மிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது' என்று நினைக்கிறார்கள். ரெவின்யு டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். மற்றத் தலைவர்கள் அந்த அளவுக்கு வர முடியாதா? அவர்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு Trai ing ஆகக் கூடாதா? நாமெல்லாம், மந்திரிகள் எல்லாம் பிறக்கும்போதேவா படித்துக்கொண்டு வந்தோம்? (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: இப்படி எங்காவது அதிகாரி நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறாரா?) அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. நாங்குனேரி தாலுகாவிலிருந்து தாசில்தார் அனுப்பியிருக்கிறார். முன்பு காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்காரை எங்களிடத்தில் கொடு என்று வெள்ளைக்காரனைக் கேட்டபோது இந்த கோவணாண்டிகளா சர்க்காரை நடத்தப்போகிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். இன்றைக்கு திரு. சுப்ரமணியம் நிர்வாகத்தை நன்றாக நடத்துகிறார் என்று புகழுகிறவர்கள் இந்தக் கோவணாண்டிகளுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் நடத்துவார்களா என்று நம்மை அன்று கேலி பண்ணினார்கள். ஆகையினால் எலக்டெட் பிரசிடெண்டினால் நடத்தமுடியுமா முடியாதா என்று நாம் நினைப்பது மிகத்தவறு என்பது என் அபிப்பிராயம். அதை அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நமது அண்டை ராச்சியங்களில்கூட ஜில்லா கவுன்சிலுக்கு எலக்டெட் பிரசிடெண்ட் சேர்மனாக இருக்கிறார். ஒரு ஆர். டி. ஓ. செகரட்டரியாக இருக்கிறார். நமக்கு மாத்திரம் ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டுமா? அதிகார bureaucracy-ல் அதிகாரிகள் dictate செய்யக்கூடிய நிலையில் வைத்து பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளை insult செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நண்பர் திரு. ஈசாகான் அவர்கள், டெல்லியிலே "Madras House" கட்டவேண்டியது அவசியம்தானா என்று கேட்டார்கள். அது மிக மிக அவசியம். சென்னை சர்க்காருடைய பிரதிநிதி எப்போதும் அங்கு இருக்கவேண்டுமென்று சுமார் 10 வருடங்களாக இந்த சபையிலே சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் பிரதிநிதி அங்கே இருக்கவேண்டும். சென்னையிலிருந்து போகக்கூடிய காரியங்களை அப்போதைக்கப்போது கவனிக்கச்செய்து சீக்கிரமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உத்திரவு வாங்குவதற்கு சௌகரியமாக, நிரந்தரமாக, மந்திரி அந்தஸ்திலுள்ள ஒருவர் அங்கு இருக்கவேண்டுமென்று வெகுநாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறோம். இப்போது "Madras House" கட்டி நிரந்தரமாக ஒருவரை அங்கு வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

4–50 a.m.

அடுத்தபடியாக, கார்ப்பரேஷனைப்பற்றி நண்பர் திரு. ரசாகான் அவர்கள் சொன்னார். அதை ஆதரிக்கிறேன். சர்க்கார் ஒரு முடிவாகத் தீர்மானம் செய்யவேண்டும். கார்ப்பரேஷனின் ஒரு அதிகாரி என்னிடத்தில் சொன்னார். கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ரோடுகள் போடுவது என்றால் 33 சதவிகிதம்தான் ரோடு போடுவதிலே இன்வெஸ்ட் பண்ணப்படுகிறது. சர்க்கார் போடுகிற ரோடிலே 72 சதவிகிதம் இன்வெஸ்ட் பண்ணப்படுகிறது. கார்ப்பரேஷன் செலவு செய்வதில் wastage 67 சதவிகிதம். சர்க்கார் செலவு செய்வதால், wastage 28 சதவிகிதம்—என்று சொன்னார். அந்த wastage ஆவதற்கு என்ன காரணம் என்பதுப்பற்றிக் கவலையில்லை. எங்கோ ஒரு பூதம் அதைச் சாப்பிடுகிறது. கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தில் 67 சதவிகிதம் காணோம். இங்கு 28 சதவிகிதம் காணோம். உண்மையிலேயே கல், மண், சிமிண்ட், தார் எல்லாம் போடப்படுகிறது. அவைகளையெல்லாம் மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும் சர்க்கார் செய்வதில் கொஞ்சமாக வீணாகிறது. ஆகையால் இந்த ரோடுகளையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளும் அவசியம் ஏற்பட்டால் மோசமான நிலைமை இருக்காது.

கார்கள் எவ்வளவோ டாமேஜாக இருக்கின்றன. எத்தனை கார்கள் பழுதாகிப் போயிருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. அதை வொர்க்ஷாப்பில் கேட்டால் சொல்வார்கள்.

இந்த ரோடுகளைப் போடுவதற்கு 15 லட்சம் ரூபாய் சப்சிடியாகவும் 15 லட்சம் கடனாகவும் கொடுப்பதைவிட சர்க்காரே நேரிடையாக வேலையை எடுத்துக்கொண்டு செய்திருக்கமுடியும். சர்க்கார் மிலிடரி இலாகாவிலிருந்து சாமான்களைக் கொண்டுவந்து வெகு சீக்கிரத்தில் இந்த ரோடுகளைப் போட்டிருக்கமுடியும். ஆனால் சர்க்கார் இந்த வேலையைக் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுத்தது. நிதிக் கமிட்டி, ரோடு கமிட்டி முதலிய கமிட்டிகளினுடைய சாங்ஷன் பெற்று ரோடுகள் போடுவதற்குள் குறைந்தது 6 மாதம் ஆகிவிடும். அதைத் தவிர்த்து சர்க்கார் நேரிடையாகக் கமிஷனரிடம் பணத்தைக் கொடுத்து, வேலையைச் செய்யச்சொன்னதைப் பாராட்டுகிறோம். இருந்தாலும், சில குறிப்பிட்ட ரோடு வேலைகளை மாத்திரம் கார்ப்பரேஷனிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டு, மற்ற எல்லா நகர ரோடுகளையும் சர்க்காரே தன் மேற்பார்வையில் எடுத்துக்கொள்வதுதான் நியாயம். கார்ப்பரேஷன் மீது குறை சொல்வதற்காக இப்படிச் சொல்லவில்லை. கார்ப்பரேஷன் அங்கத்தினர்கள் "மெயின்" ரோடுகளை மறந்துவிடுகிறார்கள். தனித்தனியாக இருக்கும் தெருக்களையே அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். மெயின் ரோடுகள் வழியாகக் கார்கள் போக வேண்டுமே என்ற எண்ணம் வருவதேயில்லை. கார்ப்பரேஷன் கமிட்டி ஸ்டாசுடரி கமிட்டியாகப் போய்விடுகிறது. அந்தக் கமிட்டி சொல்வதற்கு மேல் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. பஸ் போகக்கூடிய ரோடுகளையெல்லாம் சர்க்கார் நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். கார்ப்பரேஷன் தனிப்

[Sri K. T. Kosalram] [25th January 1961

பட்ட சட்டத்தின்கீழ் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற ஒரு குழுவென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் 202-வது செக்‌ஷனில் சர்க்கார் எந்த வேலையை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொண்டு செய்யலாம் என்று இருக்கிறது.

கோடம்பாக்கத்தில் ரோடு விஷயமாக அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். கோடம்பாக்கம் டவுன் "எக்ஸ்பாண்ட்" ஆகியிருக்கிறது. அங்கு "பிளான்" இல்லாமல் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று எண்ணுகிறேன். அதனால் வீடுகளும் குடிசைகளும் தண்ணீருக்குள் மூழ்கியிருக்கின்றன என்று எண்ணுகிறேன். ஏரிகளும் குளங்களும் இருக்கின்றன. நுங்கம்பாக்கம், மாம்பலம் ஏரிகள் இருந்தன. அந்த ஏரிகள் இப்பொழுது தண்ணீர் மயமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. சாக்கடை வசதியில்லை. அதனால் தண்ணீர் போக வழியில்லை. திட்டமில்லாமல் கோடம்பாக்கத்தில் புதிய காலனிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மராமத்து இலாகாவைக் கேட்டால், "ஒரு சர்வே பார்ட்டி போடவேண்டும்; அந்த சர்வே பார்ட்டி விசாரித்து ஒரு திட்டம் போட்டால்தான், தண்ணீரை வடிகட்ட வழி செய்ய முடியும்" என்று சொல்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனில் "இர்ரிகேஷன்" இலாகா இல்லை. ஆகவே, இதில் சர்க்கார் பொறுப்பு அதிகமிருக்கிறது. கார்ப்பரேஷனில் இருப்பவர்கள் சண்டை போட்டுக்கொள்கிறார்களா? யார் என்ன பேசினாலும், பொது மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கம் பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்வது. தன் கட்சிக்காக மக்களுக்கு நன்மை செய்வது என்பது இந்த அரசாங்கத்தினிடத்தில் இல்லை. மேயர் கட்சி என்று ஒரு கட்சி ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கே எல்லாச் சலுகைகளும் என்பதைப் பொது மக்கள் பார்த்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரிக் கட்சி மனப்பான்மை வரும்போது, அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு அதிகமாயிருக்கிறது.

கோடம்பாக்கத்தில் தண்ணீர் தேங்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் மக்கள் குடியிருக்கக் கூடிய அளவில் திட்டம் தீட்டவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய திருநெல்வேலியில் "வருட மத்தியில்" 1,200 உபாத்தியாயர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவ்விஷயத்தை அவர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Deputy Chairman, Sir, I shall confine myself to five or six minutes and just make some observations with regard to the various items indicated in this supplementary statement. I just wish to point out what ought to have been done with those things that had been done with some of the moneys that were spent and what can be done with more advantage in spending money on some of the other items. On

5-00 p.m.

25th January 1961] [Sri G. Krishnamoorthy]

page 15 of the statement I find that for establishing a Government High School at Kodambakkam, a sum of Rs. 72,900 is to be spent. I am very glad that the Government have taken over this school. But what I wish to point out to Government is that the Government could have taken all the teachers who were there in service. I hear only new teachers have been brought in and almost all the teachers who were in service there have been sent out, and when they applied to the department, they were asked to apply through the Employment Exchange.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : They have not taken over the school. They have started a separate school.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I quite appreciate the point that the Government started a school to provide educational facilities. At the same time they could have taken the prospects of these teachers into consideration just as they would have done in the case of the district board or Government high schools.

On page 16, I find that the net expenditure in respect of district board schools and panchayat schools is to be met by Government. This is a good policy. In respect of panchayat schools also, funds have been allotted for meeting the net cost. I am sure that the Government would see that hereafter at least, the panchayat elementary school teachers are paid their annual increments and prompt payments are made to them as has been done in the case of the local board teachers, and also see that payment is made to the teachers on the first day of the subsequent month itself, as they have just now ordered in the case of aided elementary schools, for which we thank them.

Sir, with reference to the starting of polytechnics, I would just insist upon some sort of co-ordination between the Industries Department and the Education Department. I hear that in Coimbatore and other districts some seventeen or eighteen teachers were handling bleaching and dyeing. On account of the changed syllabus for the 11th standard . . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What has that got to do with the supplementary statement under discussion?

SRI G. KRISHNAMOORTHY : These two subjects have been shifted on to the 11th standard. So much so, seventeen to eighteen teachers in bleaching and dyeing have, I think, to go out of service. I would just request the Government to take them in the Industries Department and to see that there is co-ordination between the Industries department and the Education Department.

With regard to the expenditure of about Rs. 40,000 as a grant towards a basic training school, I would impress upon the Government to spend the minimum possible on buildings and spend more on amenities for teachers. With regard to the sum of Rs. 1,500 in respect of each student who is admitted to the polytechnic, I should like some sort of statistics are maintained by the Government to

[Sri G. Krishnamoorthy] [25th January 1961

show how many trained in the polytechnics have been absorbed by the Government. I had occasion to receive information from the Hon. Minister in charge of Education that there is a demand for all these trained people and that they are being absorbed. But at the same time I would just take this opportunity of pointing out that there are some trained people who are unemployed. Therefore it is better that we maintain statistics with regard to the requirements and then start polytechnics.

With regard to the expenditure on scouting, there is an increased grant of Rs. 21,000 this year. I welcome this provision. In fact the scout movement is fading and we would welcome a larger provision. There has been a request that there should be some sort of a provision for amenities in the case of scout masters, scouts and cubs. We would very much like to have details with regard to the allotment of Rs. 21,000 and how the amount of increased expenditure has been spent by the particular organization.

(Mr. Chairman in the Chair.)

I would submit that while we welcome the provision of liberal grants for playgrounds and other things, we would request that the inspecting officers should scrutinize the inventory of articles purchased from Government grant. The inventory of properties also should be scrutinized by these officers.

With these observations, Sir, I conclude.

* **VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானிய அறிக்கையில் 22-வது பக்கத்தில் "விவசாய இலாகா" என்ற தலைப்பின்கீழ் 6-வது பகுதியில் ரூ. 1,40,000 செலவு செய்து ஐந்து முதல் 7 வரை குதிரை சக்தியுள்ள 50 டீசல் என்ஜின்கள் வாங்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மீன் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமானால், விசைப் படகுகள் மிக மிக இன்றியமையாதன. அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகைகள் துரதிருஷ்டவசமாக உண்மையான ஏழைகளுக்குச் செல்வதில்லை. பணக்காரர்களுக்குத்தான் இந்தச் சலுகைகள் போய்ச் சேருகின்றன. இந்த விஷயத்தில் சற்று விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஆழ் கடல் மீன் பிடிப்பில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. கன்யாகுமரி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுக்குத் தான் விசை படகு போன்றவை அதிகம் அளிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது வாங்கப்போகின்ற 50 டீசல் எஞ்சின்களைச் சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது விசைப் படகுகள் பணக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

25th January 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

இந்தப் பணக்காரர்கள் சர்வாதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். ஏழை மீனவர்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள், இந்த சர்வாதிகாரப் பணக்காரர்களால். அரசாங்கத்தார் சற்று விழிப்புணர்ச்சியுடன் இருந்து, விசைப்படகுகளை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால், ஏழை மக்கள் அதிகப் பயன் அடையலாம்.

மேலும் " Groups of Fishermen " என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இது நடைமுறையில் அப்படியில்லை. இந்தப் படகுகளை மீனவர்கள் குழுக்கள் அனுபவிப்பதில்லை. உண்மையிலேயே ஒருசில பணக்காரர்கள்தான் அனுபவிக்கிறார்கள். ஏழைகளை ஏய்த்து அடக்கி ஒடுக்கி அவர்கள் ஆளுகிறார்கள். இந்தச் சர்வாதிகாரிகள் இவ்விசைப் படகுகளைப் பெறவொட்டாமல் உண்மையான ஏழைகளே பெற்றுப் பலனடையத் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as usual Sri Raza Khan was comprehensive in dealing with the supplementary statement. He mentioned that while there was a supplementary statement in August, one had come now and perhaps another might come in March. The hon. Member might remember that with reference to the recommendations of the Pay Commission and the consequent increase in expenditure, a supplementary statement became necessary. I think, Sir, we will have another statement in March also. He also mentioned that these items of expenditure could have been anticipated. I do not believe that everything should be finished within a particular period. As a matter of fact, we are attempting the scrutiny of things by a certain date. Scrutiny is not sometimes complete, and, therefore where it is not possible to include a certain item in the main budget itself, it is better we scrutinize the item at leisure and when ready bring it up in a supplementary statement. There is no charm to include everything in the beginning of the official year. If a scheme is good, and if it is scrutinized, it should be possible for the Government to take it up at any time. That is why we have provided for supplementary statements, and we have also created a Contingency Fund for that purpose.

With regard to the steel plant, the hon. Member wanted to know why equipment to the extent of about Rs. 10 lakhs was being purchased. I would like to point out that we are just now investigating the mining possibilities and the problems involved in them and also are finding out exactly the quantity of ore available. We will test the quality of the ore at various points. Therefore drilling equipment and various other equipment are absolutely necessary. That is why the figure of Rs. 10·5 lakhs is provided for.

As far as the Kodambakkam High School is concerned, the hon. Member is aware that litigation is pending in the High Court and therefore it has not been possible for the Government to take over the school. That is why a new school was started.

With regard to the City roads, Sri Kosalram also pointed out the deplorable state of the City roads. Whoever has been responsible for this state of affairs, the reputation of the Madras State in respect of its good roads, has been completely shattered and spoiled by the roads in the capital. I do not think that any person who visited Madras City alone during this period would have gone with a good impression about our communications and roads. But we have taken up the question, and I am glad that
5-10 p.m. work is proceeding apace. Particularly, there were certain difficulties in the Corporation taking up these works. These continue still and they have got to be looked into and the defects rectified. Somehow, decisions are not taken promptly in regard to acceptance of tenders. I do not know the reason for these delays but there are any number of delays not only in respect of road works. In respect of building works also, there is delay. For example, the time given for acceptance of a tender is three months. Within that period it should be accepted or rejected. In most cases, the period extends beyond three months. It is kept pending either before the Standing Finance Committee or in the Council. Such delays lead to all sorts of corrupt practices and will have to be avoided. Another point is, whenever proposals are made for taking up roadworks—I mean traffic roads which are nobody's responsibility as far as the councillors are concerned—they think the money should be spent on by-lanes. I am not saying that money should not be spent on such things. But they are more interested in those things because that is a better way of nursing the constituency than by attending to repairs on roads where traffic is heavy. Thus much of the funds is diverted elsewhere. Therefore, the main arterial roads starve. I am glad that the rains came for they exposed this state of affairs. We are quite alive to the problem and we have given thirty lakhs of rupees to the Corporation for this year. We are quite aware that this amount will not perform a miracle. It has got to be a continuing programme for four or five years. Whether the Corporation should maintain or the Government should take over the main roads is a matter for consideration and in due course a decision will be taken. At present, we have to get through the works and I am glad to find that the work is being done expeditiously. Particularly, the Commissioner is taking a personal interest. As a matter of fact, he anticipated the decision of the Council and took up the work. I do agree with Mr. Raza Khan that there should be co-ordination between the agencies responsible for digging up roads for various purposes. In fact, this is one of the difficulties in the way of the Government taking over the big roads. There are water-pipes running underneath; the sewage is running underneath; there are electrical lines also. How can Government co-ordinate all these things? Anyway, it is a matter for further consideration whether some arrangement could not be worked out. I may assure the House that the Government would not hesitate to take over the responsibility for maintenance of the arterial roads, if necessary.

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

Then, Sir, mention was made about the "Madras House". This was under consideration for a long time. As a matter of fact, ten years ago, i.e., in 1952, a site was offered to us to put up a building but we resisted it. But now after full consideration, we have taken the decision that a house should be put up. It is necessary not only for lodging the Ministers—after all there are many friends to put up the Ministers—but for lodging the several officials who have to visit Delhi often. We have also got to have somebody there to look after the affairs of the Madras State. That is also under the consideration of the Government.

About the Kilpauk Medical College, it has now been converted into a full-fledged College of Modern Medicine. The question of teaching Indian Medicine has to be taken up separately. After a decision is taken, another institution will be opened. I would prefer a mufassal place to the City to house such an institution. The City is already overcrowded. I am only mentioning a passing thought in my mind, not that Government have taken a decision in the matter. There is also another aspect to be considered. If the institution is opened in the City, then the tendency would be for it always to ape the methods adopted in the first-rate Colleges of Modern Medicine in the City. Then we will get into difficulties. Even from that point of view, it may be necessary to locate the institution in some other place than in the City. But I am sure that the Minister in charge of Health will take into consideration all aspects and come to a proper decision at the appropriate time.

As far as the City Transport is concerned, we are trying to improve it. To the extent we put new buses on the road—even by way of replacement—service becomes efficient because there are too many sick buses among the old ones which interrupt the flow of traffic. New buses either by way of addition or by way of replacement are absolutely necessary and I have no doubt in my mind that the Minister in charge will look into all the aspects mentioned by Mr. Raza Khan. But I may mention this that in no part of the world the problem of peak hour traffic has been solved. We have to put up with it to a certain extent. That is inevitable in any City, particularly in a busy City like ours where too many offices are located.

Mr. Kosalram mentioned about District Development Councils with Collectors functioning as Chairmen. That is a matter fully discussed in this and the other Houses and the law has been passed. I would request Mr. Kosalram to wait for a year or two and find out how the present scheme works. If necessary, changes can be made then. It is not proper or good to be changing the law often. More so in this case because the law has only very recently been passed and we have no experience of its working. Even now, many officers do not respond to the various changes taking place within the country. The Government attach very great importance to the panchayats and the panchayat union councils. Leave alone the president, the panchayat members themselves are as important, if

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961

not more, as members of the Legislature. We here do not come into contact with the actual problems of villages but the panchayat union members and presidents will have to tackle them directly and effectively also. Very many problems they have to face and my own view is, if democracy should survive here it has to be broad-based. Therefore, we are attempting to establish panchayats in the villages. It may be easily stated that there is faction, there is casteism and so on, in villages. After all, the same thing can be said about the Legislature and other things. What we want is proper functioning of these institutions. From the little experience we have had with reference to the functioning of these institutions, I have great hope in the success of the institutions. Once they succeed I have no doubt in my mind that many of our problems which we find difficult to solve to-day can be easily solved.

Incidentally Mr. Kosalram mentioned about the transfer of 1,500 teachers in the midst of the academic year. I think he was referring to district board employees. I have no information about it. If he has got any precise information about it, I would look into the matter.

Mr. Krishnamoorthy and Vidwan Muthukannappan have raised some points. All these will be borne in mind and I hope this explanation will satisfy all hon. Members, that the supplementary estimates are necessary, not only necessary but are also conducive to the growth and development of the State.

5-20 p.m. MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 30th January 1961.

The House then adjourned.

V. PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

183. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 4919, ***Revenue, dated*** 30*th November* 1960, ***regarding amendment to rule* 12 *of the Madras Inams (Assessment) Rules*, 1957.**